

Въ дома на Симона.

„А Исусъ като бѣше въ Витания, въ дома на Симона прокаженнаго.“ *)

„Въ дома на Симона прокаженнаго“. Истината посещава не само праведнитѣ и свети хора, но и грѣшнитѣ. Тя влиза не само въ домоветѣ на богатитѣ, но и въ домоветѣ на сиромаситѣ. Истината се намира навсѣкжде. Казано е въ стиха, че Христосъ билъ въ дома на Симона прокаженнаго. Днесъ считатъ за прокаженъ всѣки човѣкъ, който страда отъ нѣкаква тежка, неизлѣчима болестъ. Страшно е да се каже за нѣкого, мжжъ или жена, че е прокаженъ. Когато Христосъ влѣзълъ въ дома на Симона, последниятъ оздравѣлъ. Значи, Христосъ го излѣкувалъ отъ проказата му.

Като се говори за страдания и за болести, за радости и скѣрби, хората търсятъ смисъла на живота и казватъ, че смисълътъ на нѣщата е въ формитѣ имъ. Въ сжщностъ не е така. Говори се за красиви очи, за красивъ носъ, за красива уста, за красиво тѣло, но красотата не е въ самитѣ очи, носъ, уста, тѣло, но въ това, което излиза отъ тѣхъ. Нѣщо невидимо излиза отъ очитѣ на човѣка, което ги прави красиви. На сжщото основание, казвамъ, че смисълътъ на живота не е въ неговитѣ форми, но въ невидимото, което излиза отъ тѣхъ. Затова, именно, хората се запитватъ, какво въ сжщностъ, представя човѣкъ. Досега никой не е далъ точно опредѣление за човѣка. Ако ви запитатъ, какво представятъ мжжътъ, жената, майката, бащата, детето, по-лесно може да се намѣри нѣкакво специфично качество, съ което да си отговорите на въпроса. За човѣка, обаче, като общо понятие, мжчно можете да си дадете нѣкакъвъ отговоръ. Ако ви запитатъ, какво нѣщо е рѣка, веднага ще кажете, че тя представя вода, която тече. Ако водата седи на едно мѣсто, не се движи, не тече, тя не може да бѣде рѣка. Какво нѣщо е изворътъ? — Вода, която извира. Ако не извира, не може да се нарече изворъ.

*) Матей 26:6.